

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

ELLENZÉK.

A kolozsvári színház.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Kolozsvár, aug. 27.

Kedves barátom!

Sok mindenféle dolgot lehet két-féle —, sőt többféle-képen is elintézni. De a kolozsvári nemzeti színház államosításának csakis egyféle módja van.

Ez az egyféle mód a következő:

Az állam a színházat, összes vagyonaival együtt, egyszersmindkorra átveszi a maga közvetlen kezelésé alá, — olyképen, a mint ez a budapesti nemzeti színházzal és a királyi operával történt. Ez új helyzetnek megfelelően: az intézet merőben új szervezetet kap, anyagi viszonyai és segélyezése új alapon szabályoztatnak.

Ebből áll az államosítás, melyhez a kolozsvári színháznak (eltekintve az új nemzeti és kulturális nagy fontosságától) történelmi joga is van, mert hiszen a régi Erdélyben kezdetől fogva állami intézménynek volt száma. És ez a jellege félig-meddig az Unió után elismertetett, a mennyiben előbb királyi, majd pedig állami segélyt nyert és tényleg ma is (bár magánvállalkozási rendszer alkalmazásával) a belügyi kormány felügyelete, sőt rendelkezése alatt van.

A teljes államosításból nem csupán új, de végleges szervezet következne, az állandóság, a zavartalan fejlődhetőség minden biztosítékával.

Már most:

Elsőbben, a színház ez időszaktint csupa rongy.

Rongy az épülete, rongy a felszereléseinek nagyobb része. A több mint harmincz év előtti az erdélyi magyarországi közadakozás útján begyűlt százezer forintnyi költséggel építkezésben és egyéb beruházásokban ez elhagyatott országos intézetnek adott, — az három évtized alatt jóformán megsemmisült. És az 1872-ben bekövetkezett „félig-meddig” állami kezelés folytonos válságai, kapkodó kísérletezései közben elpusztult a színház pénzalapja is.

Másodszor pedig, az örökös hányattatásban, a gyorsan váltakozó experimentumok bomlasztó hatása alatt és később a magánvállalkozási rend-

szemben: a színház sohasem juthatott abba a helyzetbe, hogy erőteljesebb művészeti életet és ennek rendszeres, bár csak alapötis teremtsen. És így nemcsak az épülete és a felszerelésekre nézve, de egy jóvalavál színes- és szórakozó és cél-tudatos művészeti irányzat megalkotásában is ugyszólván alapvető munka vár az államosítás végrehajtóira.

Mindehez sok pénz kell.

A színészeti jubileum alkalmával Kolozsvárt alakult színügyi bizottság 1893-ik évi memoranduma és az ugyan-ezen évben tartott belügyminiszteriumi ankét megállapították, hogy a kolozsvári színház restaurálására s újabb felszerelésére százezer frt kell.

Husz esztendei színházi számadások alapján, a magyar színészet és Kolozsvár város viszonyainak gondos tanulmányozásával s minden jövedő eshetőséggel lelkiismeretesen számot vetve: — megállapították továbbá, hogy évenként legalább 65.000 forintnyi segély szükséges ahhoz, hogy a kolozsvári nemzeti színház biztos alapokra fektetett, erős és fejlődés-képes műintézeté válhassék, — hasznára és díszére a nemzeti műveltségnek.

A mi annyit tesz, hogy a már meglevő 20.000 frtnyi királyi és a már meglevő szintén 20.000 frtnyi állami segélyen kívül (ez utóbbinak egészben a folyó kiadásokra való fordításával) az állam még 25.000 frtnyi évi szubvenziót adjon. Természetesen; a közvetlen állami kezelés behozatala, tehát a színház szervezetének és segélyezésének állandó rendezése mellett.

Idővel apránként törlesztendő. Százezer forint építkezésre és felszerelésre, 65.000 forintnyi évi szubvenzió és az államadosság garanciáit nyújtó új szervezet — ezek a feltételei az államosításnak.

Kedves barátom!

Ezekkel a feltételekkel szemben, a melyek nem újak, mert hiszen beható megbeszélés tárgyát képezték nem csupán a hírlapokban, a kolozsvári színügyi bizottságban és többrendbeli emlékiratban, hanem magában a belügyminiszteriumban is; — ezekkel szemben kissé szegényes az a propecció, melyet becses lapod szombati száma Bölönyi József ur emlékirata-ként ismert.

Bölönyi ur „csak mintegy 15.000 frtnyi felülköltséget” kíván. Egyéb igénye a kormány nyal szemben nincsen; a cikkből legalább nem tűnik ki, hogy volna. És nyomban hozzáteszi, hogy az ő tervezetének elfogadása esetén kéri ismét elvállalni az inténdási állást. És miután a cikkben hivatkozás történik Bölönyi ur „áldozatkészségére,” valószínűnek látszik, hogy az általa javasolt költségvetésért anyagi felelősséget is vállal.

No hát ez nagyon szép, — de csak magánvállalkozási ajánlatnak. — Csakhogy ilyennek egy kissé drága.

Azonban legkevésbé sem szép: államosítási tervnek. Mert ilyennek nemcsak fölötte olesó, hanem mindenestül el van hibázva.

A dolog pénzügyi részére nézve elég annyit megjegyezmem, hogy Bölönyi József ur évenkénti tízezer forinttal kíván kevesebbet, mint a mennyi elengedhetlenül szükséges az államosítás keresztülvitelére. Az erre vonatkozó részletes adatok befoglaltatnak az 1893-ik évi emlékiratban, mely annak idején közzétett s a belügyminiszteriumi ankét alkalmával a tanácskozásnak méltán laltal fogadott alapját képezte.

Építkezésről, felszerelésekről, egyéb terhek fedezéséről pedig szó sincs a Bölönyi-féle javaslatban. Legalább nem tűnik ki, hogy szó volna ott ezekről. És ha mégis van és ha ezek is az évenkénti olesó szubvenziót terhelnék, még pedig most mindjárt — no akkor épen csekély adománnyá törpül az a 15.000 forint.

De mégsem a pénzügyi rész a legnagyobb hibája a tervezetnek.

A fő hiba az, hogy nem így szól: „Állam, vedd a kezelést alá a kolozsvári színházat,” — hanem így: „En, Bölönyi József, ilyen meg ilyen feltételek alatt kész vagyok arra, hogy államosítom a színházat saját anyagi felelősségemre.”

Hjah, csak hogy nekünk ilyen államosítás aligha kell! Méltányoljuk és tiszteljük Bölönyi József ur lelkesedését; de mi azt a százados intézetet ő n m a g a b a n é s a z ő n m a g a s z á m á r a szerelnők biztosítani, még pedig lehetőleg minden időkre, a melyek a kolozsvári színház részére rendeltettek!

Ilyen czélt, ilyen megoldást pedig

nem lehet mulandó egyének személyes vagyaiával összekötni és azokkal egy füst alatt elintézni!

Meg kell tartani bizonyos sorrendet! Előbb legyen meg az államosítás és annak a szervezete, úgy, a mint azt a színház érdekei megkívánják. És ha e szervezetben lesz aztán intendánsi állás is és Bölönyi József ur azt el nyerni óhajtja: bizonyára sokan lesznek, a kik — ismerve ügyszeretét, fejlett izlését és képességeit — őszintén támogatni fogják őt ebbeli törekvésében.

De az államosítást hadd csinálja meg egyedül az állam. És ne legyen a király ő felségén kívül más maezenása, mint kizárólag az állam.

Csak így lehet az igazán országos, igazán tekintélyes és állandó fejlődésre biztosított műintézeté.

És a rendszer-változtatás pénzbeli szükségleteinek megállapításánál ne licitáljunk lefelé, olyan minimális összegről, a mely ellen érdemleges kifogást a kormány nál sem tettek. Mert nem az igény jogosulatlansága miatt, hanem csupán az országos pénzügyi viszonyokban való utalással tagadták meg egyelőre a szükséges összeg megadását.

Ily körülmények közt egy követítő javaslat felmerülése és esetleges támogatása csak káros lehet. Mert — ha nem is fogadtatik el — sokakban bizalmatlanságot kelthet a már nyilványított nagyobb igény alaposága iránt. És ha netalán elfogadtatik, akkor a kolozsvári nemzeti színház ügyének valódi és végleges rendezése ismét évtizedekre vagy mindenkorra van lehetlenné téve.

Az a lelkes buzgalom, szívós kitartás, melylyel az államosítás kérdését Kolozsvárt eddig napirenden tartották és a jelenlegi stadiumig vitték: már csak úgy válhatik sikertelenné, ha mi magunk abdikálunk az egyedül lehetséges megoldásról.

Vigyázzunk tehát, hogy ez meg ne történhessék!

Színházbarát.

Politikai hírek.

A hármasszövetség. A „Gaz. di Venezia” jelenti, hogy a hármasszövetséget, a mely 1896-ban jár le, az idén őt évre meg-

hosszabbítják. Olaszország csak az esetleges tengeri háborúra vonatkozó pontokra nézve kér majd némi módosításokat.

Közös pásztorlevél. Egyik bécsi lap a Budán tartandó püspöki konferenciáról szóló hírrel kapcsolatban megjegyzi, hogy a tervezett közös pásztorlevél alapját egy már készen lévő elaborátum fogja képezni. Ennek első része tiltakozik az egyházpolitikai reformok behozatala ellen, de aztán utasítja a pap-ságot, hogy ne végezzen esketést, a míg csak meg nem bizonyosodik róla, hogy a feleket a polgári hatóság már őrszedta. A szertartás a régi marad. A pásztorlevél hangsúlyozza, hogy az egyház csak azokat a házasságokat ismeri el, a melyeket az illető pap előtt kötöttek. A lelkészek a szószékéről leg-súlyosabb egyházi büntetésekkel fenyegetésk meg azokat a házasságokat, a kik egyház al-dását mellőzik. Az egyházi anyakönyveket továbbra is vezetni fogják.

Oláhország és a hármasszövetség. A Figaro Károly román király utjáról érteke-zve, kifejti, hogy senki sem veheti rossz néven, ha Oláhország barátságos politikát folytat a hármasszövetséggel. Oroszországgal mindent megtett arra, hogy elvegye Károly királytól a szép buzatermő Beszarabiát és oda-adja helyette a dígleteket, mocsaras Dobrudzsát. Ez sajátos megjutalmazása az oláhoknak a Plevna erődítése, hősiessen kiontott vért. A francziáknak, híven lojalitásuk tradícióihoz, nem szabad itt elfeledniük és el kell ismerniük, hogy ha Oláhország a velük ellenséges táborban van, ugy ezt bizonyos mértékben Oroszországnak köszönhetik.

Magyar udvartartás.

A magyar udvartartás meg van ugyan, de csak papiroson. A míg a holt betűből eleven tett válik, sok víz fog még a Dunán le-folyni.

Az udvartartás hiányának egyik fontos következménye — mint az „E-s” írja — az, hogy Budapesten nincsenek külföldi követségek, hanem csak konzulátusok, mint a melyeket minden csak némileg jelentékeu városkában szokott a külföld, kereskedelmi érdekeinek a megóvása céljából létesíteni. A főváros előkelő köreit már régóta igen kellemetlenül érinti a közönyösség, melylyel a külföldi államok budapesti képviselői a magyar állam nemzeti ünnepélyei iránt viseltetnek.

Legutóbb is, a király születésnapja alkalmából tartott istentiszteleten, mint a K. É. jelenti, csak három konzul vett részt, a Szent István-napján czelebrált nagy misén pedig a szerb konzulon és titkáran kívül egyetlenegy külföldi diplomáciai ügyvivő sem

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Augusztus 27.

A levél élete.

Hatalmas lombos erdőben járok tavaszi alkonyon.

A tavaszi enyhe lég már csalogatja elő az óriási fák legszebb ékességét, a zöldelő leveleket.

Lassanként fejlődik az erdő lombos boltozata, s kezd beállni az a titokzatos félhomály, a bútkönség és a tölgyesnek e kellemes sajáttsága.

A szétterjedő gyönyörű zöld lomb-boltozatot átszűrődött zöldes fénynyalabok az erdő belsejét enyhe fénnel töltik be, a mi az árnyékkal bizonytalan, hamvas félhomály-lá vegyül, — verőfény, de sötétség nélkül is.

„Szemlélődöm, mintha a mit hallok s látok, Félig érteném csak, s félig sejténém... Nézem azt a halvány, megtörtött világot, Mely lopózza magát a fák levelén. Oh e félhomály az öntagadás képe, Mely ragyogni nem vágy, s élni elfeled... S elmerülök egy kis madár énekébe, Ringasd tovább erdő, ringasd lelkemet!”

(Benedek Aladár.)

Némely helyen a bucsuzó nap fény-sugarai a földre vetődnek, s pajzánul csapongnak fűszálról-fűszálra, virágról-virágra, s a fűvek és virágok közt nyüzsgő, szorgalmasan munkálkodó bogársereg, és búvós fénnel borítják el ezeket.

Egy kevéssé odább mohos, sziklafalak,

s kopott, mállott törmelések között, hajlongó, mosolygó, illatos virágoktól körülveve, búvós, kristálytisza vizű patak szökell, fut körül-köre, sziklára s titkos hangon cseveg a feléje hajló virágokkal, a melléje, vagy féljeje száll s pihenő madárkák. Vajjon miről cseveg, mit beszél el?... Bizonyára érdekes dolgokat az erdő mélyének titkaiból, vagy a szerelemről, mely a kis madár kicsiny szívét dobogtatja...

Most egy kicsi fülemile hallatja mélabus dalát. Elnyögődeseli bánatát, elcsattogja a kicsiny szívét betöltő nagy szerelmét:

„Szakadj ki lelkem, zengi el, mint dalom, Mi vagy te más, mint hangzó fájdalom? Így énekelt a cserje vad bogán Az erdő szíve, a kis csalogány, S ki szólta, míg az erdő szíve fáj: Busan merengve, hallgatott a táj.”

Lassankint ebben a bokorban, a másikban is meg-megszólt egy-egy fülemile, s megkezdődött a dalnok-verseny... igen verseny, melyben mind igazi művészek versenyeznek egymással. Oly verseny, melyben minden hangot a szerelem csal ki. Hallgassuk csak meg a fülemile énekét: „szava miként hajlong, dala miként ömleng, éneke miként emelkedik vagy száll alá, miként erősödik vagy gyengül, majd siralmasa, majd panaszsóssa válik, majd meg örömmel teli újjongásba csap át, a szerint, a mint kebelében az érzelmek tengere viharosan zajlik, vagy csendes hullámozásban van.”

Én elmerengve hallgatám az erdő szép zenéjét, édes gondolatok ébredtek föl bennem, csodás búvós-bájos képek tárultak föl lelkem előtt... Ki bírná leírni a hatást, a mit az erdő búvós félhomályában a

szárnyas művészek zenéje az ember lelkére gyakorol. Nem hiszem, hogy legyen ember, kit el ne búvólne az erdőnek élete, zenéje.

Nézem az óriási fák leveleit. Azt a finom változatosságot, a mit a levelek alakja tüntet fel, azt a csodás szerkezetet, a mit azokon észlelhetünk.

Az a kérdés merül fel lelkemben, a mikor egy ilyen levelet újjaim között el-morzsolgatók: hogy mi céljuk van ezeknek a leveleknek, mily feladatot teljesítenek a minden tavaszon megújuló levelek a fákknak, a növényeknek életében?

Csodás a leveleknek feladata. Láthatatlan, parányi részecskéiknek működése tartja fenn a növényeket, de egyszersmind előmozdítja, fenntartja az ember életének is.

A levelek mindegyike egy-egy jól berendezett vegykonyha, melyben bámulatos dolgok mennek végbe.

A levelek felveszik a levegőből a szén-savat, s ezt alakítják, bontják, s a gyökerek által felszívott viz alkotá részeivel együtt új, fontos, a növény életére nézve nélkülözhetetlen vegyületek készítésére használják.

A legfontosabb szerepet a leveleknek e működésben azon zöld színű festék játsza, a mely a leveleknek zöld színét idézi elő. E festék parányi szemecskéik alakjában van meg a levél részeiben, s levélzöldnek nevezik. E parányi szemecskék, melyek csak a felnyének és melegének behatása alatt keletkeznek, a növényeknek vegyszerei, szakácsai. Ők alakítják át a felvett nyers anyagokat, s a növényeknek szükséges táplálékot készítik belőlük.

Vajjon, hogy történhetik ez?

A levél a rajta levő számtalan finom nyílaskán felszívja a levegőben levő szén-savat, az ember életére nézve nagy mérvben káros légnemű testet; ezt a levélzöld a nap fényének és melegének segítségével felbontja alkotó elemeire, a szénre és az oxigénre. Az oxigen az ember életére rendkívül fontos test, mert nélküle emberi élet nem képzelhető. A szén, s az oxigen kis részét a növény magában tartja, az oxigen nagyobb részét visszaadja a levegőnek.

A gyökerek által felszívott s a levelekbe juttatott viznek egy részét a levélzöld a nap fényének és melegének közrehatásával szintén felbontja alkotó részeire, hidrogenre és oxigenre. A viz alkotó részeiből és a szénből már most a levélzöld egy új vegyületet készít, a mely nem egyéb, mint az anynyira ismert és használt keményítő. Ez a növénynek legfontosabb tápanyaga, a növény élet alapja.

Tehát a levél, mely az erdőnek oly kedvesen szép lombzatát képezi, nagyon fontos szerepet tölt be a növény életében.

Készíti a növények tápanyagait a benne levő zöld szemecskék által; e tápanyagok növesztik fel a kicsiny csirából az erdő, ligeteket óriásait; a mezők, a kertek szép leányait az utánozhatatlanul változatos színű és kedves illatú virágokat; a levél által él a növény, levél nélkül szűnetel benne az élet.

Azért mondjuk tavasszal, mikor zöldül a róna, a mező, a liget, az erdő, hogy éled a természet; mert a zöld levelek adják neki az életet.

Az által pedig, hogy a növények zöld

levelek által elvonják a levegőből a szén-savat, s helyébe éltető oxygent adnak át a levegőnek, az ember s az állat életét is biztosítják.

Nem hiába a remény színe a zöld, mert a míg a növények évről-évre kiszökdülnek, mindig élhet bennünk a remény, hogy az emberi élet fenmarad a földön.

De a levelek az ő zöld festőanyaguk által még egy fontos szolgálatot tesznek az embernek.

Emlitettem, hogy a levélzöldnek, mely vegyületeket bont fel s új vegyületeket készít, ebbeli működésében szüksége van a napfényre és melegre.

Mindenütt, a hol vegyületek bontódnak fel alkotórészeikre melegség szükséges, a mely melegség eltűnni, elveszni látszik, mert az alkotórészek magukba rejtik azt.

Ebből már most mi következnek? Az, hogy a növény testében összegyűjti, elteszi a naptól nyert meleget, elteszi pedig a testében felhalmozott szénanyagban. A növényben ily módon halomra gyűjtött napmeleget ismét szabadá tebetjük, ha a növényt oxigénnel vegyítjük vagyis elégetjük.

Mikor tehát kályhánkban vigan lobog pattog a tűz, s mi a dermesztő hidegben a a kandalló melegénél melegletjük tagjainkat, s gyönyörködünk a sziporkák tűndéri játékában, tulajdonképen a napok felszabadult melege az, a mi a téli szobát oly barátságossá teszi.

Mikor a szén, mely tisztán a föld alá került fából keletkezik, a gépek kazánjában ég és kiadja melegét s a vízből az oly sok mindenféle munkára használt gőzt fejleszti,

Hirdetések.

Pályázat.

E lapok folyó évi augusztus hó 19., 21. és 22-én megjelent számaiban közzétett pályázati hirdetés feltételeivel és az abban kitűzött határidővel, lemondás folytán megürült földrajz- és történelmi tanszékre is pályázatot hirdetünk.

Kolozsavart, 1895. évi augusztus hó 25-én.

Dr. Vajda Gyula,
polg. isk. felügy. biz. elnök. 603. (1—1)

Pausinger Sándor,
igazgató.

Sz. 15.546—1895.
alisp.

Udvarhely-vármegye alispánja.

Pályázati hirdetmény.

A megyei központban rendszeresített egyik irtóki állomás elhalálózás következtében megüresedvén, ezen irtóki állásra ezennel pályázatot nyitok s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeket hozzám **szeptember hó 8-án déli 12 óráig** adják be,

Később érkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

Javadalom: 540 frt fizetés, 50 frt szállásnéz.

Székely-Udvarhelytt, 1895. augusztus hó 19-én.

UGRON JÁNOS,
alispán.

592. (3—3)

Makk és tölgy-haszonfa eladás.

A nagy-enyedi ref. Bethlen-főiskola Felenyed-muzsinai igen jó fekvésű, a vasutól 4 km.-re fekvő 2892 holdas szál erdejének **idei tölgy-makk termése** Nagy-Enyeden, a főiskola jogügyi és jószágigazgatóságánál **folyó évi szeptember hó 17-én d. e. 10 órakor** árverésen el fog adatni.

A feltételek ugyanott megtekinthetők.

Ugyancsak a ref. Bethlen-főiskolánál a vasutól $\frac{1}{4}$ km.-re fekvő faraktárban 3-tól 7 és több méter hosszúságú, 40—50 cm. átmérőjű 340 darab vagyis úgy 300 m²-nyi **rönk és szálf** a kapható jutányos áron; de vevő kerestetik a következő télen vágandó **700 m²-nyi hasonló minőségű tölgy haszonfára is.**

Nagy-Enyeden, 1895. augusztus hó 22-én.

A Bethlen-főiskola jog- és jószágigazgatósága.

598. (2—2)

Sz. 2836—1895.

601. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A b-hunyadi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Bölöni László b-hunyadi lakos végrehajtónak a meregyói gör. kath. egyház végrehajtást szenvedő elleni 107 frt 20 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a b-hunyadi kir. járásbíró területén levő meregyói községi 159. sz. tjkvbn A I. 2., 8—13. rendsz. alatti ingatlanokon 1698 frt kikiáltási árban ezennel az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi október hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor** Meregyó községben, a község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is el fog adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény 42-ik §-ában jelzett arólyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. telekkönyvi hatóságtól.

B-Hunyad, 1895. évi július hó 25-ik napján.

VÉGH JÓZSEF,
kir. aljbíró.

IRNOK,

ki szép folyóírással bir, oláhul jól beszél, hagyatéki s telekkönyvi ügyekben jártas, alkalmazást nyerhet

a b-hunyadi kir. közjegyzőnél,

hova levélileg forduljon.

602. (1—3)

CSEPLÉSRE!

Bátor vagyok becses tudomására hozni a nagyérd. gazdaközönségnek, hogy a tavaly vásárolt 8 lóerejű cseplőgépem részére

Szeptember hóra is

további munkát (cseplést) elvállalok szalmás gabona és lóherére.

591. (2—3)

GY. SIPOS KÁROLY,
(Krizbai-utca.)

Faeladási hirdetmény.

Oláh-Karácsonfalván (Kisküküllő-megyében)

Kis-Kapus vasuti állomástól 2 óra és a megyesi állomástól 4 óra távolságra

mintegy 102 katasztrális hold

tölgy-, bükk- és gyertyán-fából álló erdőnek fája,

mely többnyire tűzifának használható: **eladó.**

Értekezhetni levélben vagy szóval a tulajdonossal **Baróthon (Háromszék-megye.)**

Zachareczky László.

599. (2—3)

ELŐPATAK GYÓGYFÜRDŐN,

melynek több kiállításon kitüntetett gyógyvize Európa legjelesebb bálneológusai által a világ legelső égvényes, vasas savanyuvizének jelentetett ki:

az évad május hó 15-étől szeptember hó végéig tart.

Ez ásványvizek különösen a következő betegségekben bizonyultak be biztos hatásuaknak: a gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorfégés s a tulságos nyálka és savképződéssel járó emésztési zavarokban, gyomor- és bélzabában, altesti vérbőségben, vérpangásban, aranyérben, rásztkór és kedélykórban, máj- és lépdeganatokban, az epe kivezető csöveinek hurutos bántalmaiban, sárgaságban, epekövekben, a poszgerj s váltólázakból származott lépdeganoknál, fejlődési sápkórban s az ezen alapuló hószám zavarokban, s különösen vérszegénységi állapotokban, a vesék és húgyhólyag hurutos bántalmaiban, kezdődő húgy- és fővénykő-lerakódás s húgykő képződéseknél, a méh idült tömüléseinek, dagainál, fehér folyás, a nemi részek gyengeségeiben, angol kórban, köszvény- és csuszajokban.

Az ásványviz használatával kapcsolatosan ujonnan berendezett meleg- és hideg ásványvíz-fürdők, friss kecske-tej, hidegvíz-gyógymód, massage, svéd tornászati áll az azt igénylők rendelkezésére.

Van orvos, gyógytár, távirda, posta. 600 szoba áll a közönség rendelkezésére napi ár 60 krtól fennebb. A szobák árai május 15-től

július 1-ig és augusztus 15-től szeptember 15-ig 30%-al olcsóbbak. Az éttermekben nagyon jutányosan étkezhetni.

Szórakozásul vannak: parkok erdei sétányok, olvasó-, zongora- és társalgó terem, tornászati csolnakázó tó, színház, hangversenyek, bálók s kirándulások; ugyszintén egy első rangú cigány-zenekar.

Vagyontalan betegek hatósági ajánlat mellett ingyen lakásban és gyógydíj-mentességben részesülnek.

A bármely irányból jövő gyógyvendégek a földvári vasut-állomáson szállanak ki, honnan az 1 óra távolságra eső Előpatakra magán- és társas kocsik szállítják a gyógyvendégeket; társas kocsin, ha csak egy személy jelentkezik: 2 frt; több személynél személyenként 1 frt 30 kr. fizetendő. Egy magán kocsi díja: 3 frt. Ezen kocsikra jegyek a földvári állomástól kiállíthatók.

Minden megkeresésre utasítást és felvilágosítást készséggel ad

Előpatak, 1895. május 10-én.

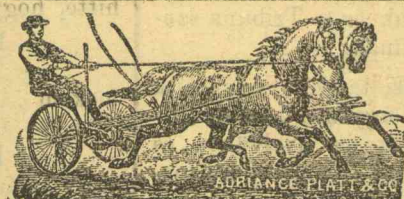
368. [19—20]

A FÜRDŐ-IGAZGATÓSÁG.

MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE,

Budapest, Alkotmány-utca 31. szám.

172. (45—50)

Adriance, Platt & Co.

new-yorki gépgyáros

„kizárólagos képviselősege“

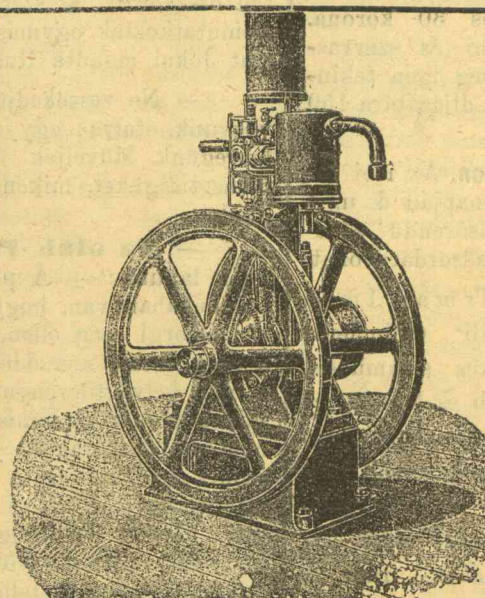
Fűkaszaló,

Marokrakó, arató

és Kéveköto arató

gépeire.

Kitűnő magyar bizonyítványok.

Banki

Csonka

szabadalmazott

1, 2 és 4 lóerejű

gazdasági

Petroleum

Motorok

képviselősege.

Mindennemű kipróbált szolid kivitelű gazdasági gép jutányos beszerzése.

Nyári idényre ajánlunk kitűnő minőségű és jutányos áru:

gépolaokat,
kocsi-kenőcsöket,
petroleumot,
zsákokat, ponyvákat, kőszet,
vasneműeket, továbbá
Megbízható Műtrágyákat.

EZ A LEGJOBB RUHA TISZTÍTÓ SZER

Kolozsavart kapható: Burger Frigyes, Weick József, Csiky I., Bartsay M. és Kónya Sándor keresk. uraknál. 250. (25—30)